

Kız ve Ay Geyiđi

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Ay Geyiđi

Ebru Mina TOMURCUK

Lily ormanın kenarındaki küçük bir kulübede yaşıyordu. Her gece penceresinden gökyüzünü izlerdi. En çok ayı severdi, özellikle de büyük, yuvarlak ve dolunay olduğunda. O gecelerde orman sanki sırlar fısıldıyor gibiydi. Lily hep bu sırların ne olduğunu merak ederdi.

Bir dolunay gecesi Lily beyaz papatya işlemeli gök mavisi elbisesini ve sarı örgü hırkasını giydi. Dalgalı kestane rengi saçlarına kırmızı kurdeleyi bağladı ve dışarı çıktı. Ay ışığı ağaçların arasından gümüş bir yol açtı. Lily meraklı ve cesur bir şekilde bu yolu izledi, kahverengi botları yaprakların üzerinde hafifçe çıkırdadı.

Ormanın derinliklerinde Lily gümüşi bir parlaltı gördü. Bir açıklıkta bir geyik duruyordu, tüyleri ay ışığı gibi hafifçe parlıyordu. Boynuzlarının uçları inci ışığıyla kaplıydı ve sırtında minik yıldız gibi benekler vardı. Boynunda örme bir ot ipine asılı bir ay taşı sallanıyordu. Lily şaşkınlıkla nefesini tuttu. 'Merhaba,' diye fısıldadı. Geyiğin soluk mavi gözleri nazikçe kırpıştı.

Geyik utangaç ama meraklı bir şekilde yaklaştı. 'Ben Ay Geyiği'yim,' dedi yumuşak bir sesle. 'Yalnızca ay dolunay olduğunda ortaya çıkarım.' Lily aralıklı dişleriyle gülümsedi. 'Ben Lily,' dedi. 'Bu gece ortaya çıkmana sevindim.' Geyiğin yıldızlı sırtı parıldadı. O geceden sonra her dolunayda buluştular.

Eğrelti otlarının arasında saklambaç oynadılar ve yıldızların altında hikâyeler anlattılar. Lily elma getirdi ve Ay Geyiği ona gizli yolları gösterdi. Ateş böceklerine güldüler ve ayın kraterlerini saydılar. Her dolunayda dostlukları büyüdü ve Lily'nin çilli yanakları sevinçle parladı. Orman ikinci bir yuva gibi hissettiriyordu.

Bir gece Ay Geyiđi açıklıkta yoktu. Lily onu aradı ve başı öne eğik bir şekilde hareketsiz durduđunu buldu. 'Ay taşım kayboldu,' dedi üzgün bir şekilde. 'Ağaçların arasından atlarken düşürdüm.' Geyiđin parıltısı daha sönük görünüyordu. Lily derin bir nefes aldı. 'Endişelenme,' dedi. 'Onu bulmana yardım edeceğime söz veriyorum.'

Ay Geyiđi soluk mavi gözlerinde güvenle Lily'ye baktı. 'Küçük bir ay gibi parlar,' dedi. 'Ama o olmadan kendimi kaybolmuş hissediyorum.' Lily onun gümüşı boynunu okşadı. 'Birlikte arayacağız,' dedi. 'Onu en son nerede gördün?' Geyik inci uçlu boynuzlarını ormanın karanlık kısmına doğru uzattı. 'Yaşı meşe ağacının yakınında.'

Yaprakların arasından süzölen ay ışığını izleyerek ormanda yola koyuldular. Lily'nin kırmızı kurdelesı yürürken sallanıyordu. Ay Geyiği'nin yıldızlı benekleri minik fenerler gibi parıldıyordu. 'Görüyor musun?' diye sordu Lily. 'Henüz değil,' dedi geyik. 'Ama burada olman beni sevindiriyor.' Baykuşların ötüşlerini dinleyerek yan yana yürüdüler.

Yaşlı meşe ağacında köklerin ve düşmüş yaprakların arasında aradılar. Lily dizlerinin üzerine çöktü, papatyalı elbisesi yosunlara değdi. 'İşte parlak bir çakıl taşı!' diye bağırdı. Ama sadece ıslak bir taşı. Ay Geyiği iç çekti. 'Aramaya devam edeceğiz,' dedi Lily. 'Bana güven.' Geyik başını salladı, boynuzları ışığı yakaladı.

Bir dere den tařtan tařa atlayarak getiler. Ay GeyiĐi kaydı ve Lily onun boynunu yakaladı. 'Seni tuttum,' dedi. Geyik onun yanaĐına burnunu srttü. 'Teřekkr ederim, Lily.' Ktklerin zerinden ve dikenli alıların etrafından birbirlerine yardım ederek yrmeye devam ettiler. Her adımda Lily kendini daha cesur hissetti ve geyik daha az zgn grnd. Gvenleri saĐlam bir sarmařık gibi byd.

Aniden Lily'nin gözüne küçük bir parıltı takıldı. Bir alıc alışının altında bir şey parlıyordu. 'Bak!' diye bağırdı. Ay Geyiğı hızla yanına geldi. İşte orada, imenlerin arasına yerleşmiş ay taşı hafifçe parlıyordu. 'Onu buldun!' dedi geyik. Lily onu nazıkçe aldı. 'Birlikte bulduk,' dedi ve onu tekrar ot ipine bağıladı.

Ay Geyiđi'nin parıltısı geri döndü, parlak ve sıcak. Lily'nin omzuna burnunu sürttü. 'Sihrimi sonsuza dek kaybettiğimden korkmuştum,' dedi. 'Ama onu bulmama yardım ettin.' Lily onun boynuna sarıldı. 'Arkadaşlar birbirlerine yardım eder,' dedi. Ay taşı göğsünde parıldadı ve geyiğın yıldızlı sırtı her zamankinden daha parlak ışıldadı. Orman mutlulukla uğulduyor gibiydi.

O gece açıklıkta birlikte oturup ayı izlediler. 'Sözünü tuttun,' dedi Ay Geyiği. 'Sen bana güvendin, ben de sana güvendim.' Lily gülümsedi. 'Ve onu bulduk,' dedi. 'Çünkü birlikte çalıştık.' Ay taşı hafifçe parladı ve geyiğin boynuzları inci ışığıyla parladı. Dostlukları gökyüzü kadar büyük hissettiriyordu.

O andan itibaren her dolunayda Lily ormanda Ay Geyiđi ile buluştu. Elmaları, hikâyeleri ve kahkahaları paylaştılar. Ay taşı geyiđin boynunda güvenle asılıydı, maceralarının bir hatırasıydı. Lily'nin çilli yüzü sık sık aralıklı dişli bir gülümsemeyle aydınlanıyordu. Güvenin ve nezaketin en karanlık geceyi bile aydınlatabileceđini biliyordu.

Ay Geyiđi Lily'ye ormanın fısıltılarını dinlemeyi öğretti. 'Ay her şeyi görür,' dedi. 'Ve bana nasıl yardım ettiđini gördü.' Lily gümüşı aya baktı. 'Bence gülümsüyor,' dedi. Geyik başını salladı. 'Çünkü sen gerçek bir arkadaşsın.' Yan yana oturdular ve ay ışığı onları sıcak bir battaniye gibi sardı.

Ve eęer bir dolunay gecesı ormana yolunuz dűşerse, iyice dinleyin. Bir kızın kahkahasını ve gűműşı bir geyięin yumuşak adımlarını duyabilirsiniz. Oradalar, sırlar paylaşıyor ve parlak bir şekilde parlıyorlar. Çünkü bir arkadaşa gűvendięinizde ve ona yardım ettięinizde, dostluęunuz ay kadar parlak parlayabilir.